Cartes

Per a la Dolors Vilalta Sendra
Anna Farreró. Vilaür.
Fa poc més d'un any, amiga Dolors, ens vas deixar però les teves petjades són amb nosaltres. Una noia amb arrels sabadallenques però des de fa més de deu anys molt vilaürenca. Una persona culta, simpàtica, planera, col·laboradora, divertida, forta... Quan vas arribar ja tenies una gran família, però a Vilaür, amb el teu marit Benet, la vas anar ampliant amb tres fills, la Isona, en Benet i en Jordi, i molts amics.
Malauradament, la vida és molt injusta i vas marxar massa aviat. En aquells moments no t'ho vaig poder dir, però espero que t'emportessis els millors records d'aquests anys amb nosaltres, així com jo em quedo amb les millors vivències compartides amb tu, una persona entranyable que per molts anys que passin no t'oblidaré mai.

Portbou : 30 anys
de crisi estructural
Josep M. Loste i Romero. PORTBOU.
El poble de Portbou pateix una crisi estructural d'ençà de fa, com a mínim, 30 anys. Portbou no va saber, en el seu moment, fer la veritable i necessària reconversió econòmica i social de debò i passar d'una economia de despatxos duaners i transbordaments ferroviaris en frontera, a una economia, a un model turístic diversificat. També s'ha de dir que tampoc es va tenir massa ajuda i/o suport de les institucions supramunicipals. De fet, d'ençà dels anys vuitanta del segle passat, tots els equips de govern municipal han parlat molt de convertir Portbou en un poble turístic, però mai s'ha acabat de concretar res de res: el poble de Portbou no se n'ha sortit amb el turisme. El pitjor de tot és que Portbou tenia, té, un diamant en brut (que s'ha de polir molt) que s'anomena Walter Benjamin, que ara sembla oblidat i bandejat (vilipendiat), no només en l'àmbit local. Walter Benjamin seria l'única esperança per convertir-nos en un poble normal de Catalunya i Europa.

President, no és això
Mateu Frigolé Teixidor. Canet d'Adri.
Diuen que el passat diumenge a la nit quatre milions de televidents varen connectar amb el debat polític entre el President Mas i Felipe González. Jo li voldria dir al nostre valent Artur Mas que no és això el que fa falta. Amb aquests personatges no calen debats.
Felipe González és un expresident de nefasta memòria que junt amb els seus "socis" els germans Guerra varen instaurar en aquest pobre país una corrupció que ja no ha acabat mai més. Ell i el seu ministre Barrionuevo varen ésser, també, els promotors d'un terrorisme d'Estat que, com ETA, va deixar moltes víctimes en el seu malèfic camí. Un Felipe González que l'any 1984 va dir en referència a Catalunya: "El terrorismo en el País Vasco es una cuestión de orden público, el verdadero peligro es el he?cho diferencial catalán".
No es això, President Mas, cap debat amb aquesta gent, en el país veí queden encara persones sense la rancúnia que sortia dels ulls plens d'odi del vell socialista que, de ben segur, pensava més que la seva pensió no seria la mateixa sense Catalunya que en la seva xerrameca patriòtica.

Actes generosos

Marta Torrent i Boix. Girona.

En resposta a la carta de Cristina Felip "Destinació dels actes generosos". Sí que és cert que avui en dia hi ha moltes famílies que ho estan passant malament, ja sigui per culpa de la crisi o per temes de salut. Opino que hauria de ser el Govern mateix que invertís en sectors més productius, a més a més d'educació i sanitat, per ajudar a les persones a qui representen, en comptes de malgastar en infraestructures innecessàries. Però trobo que és important que es donin diners en relació a ajudar els animals. No sé exactament a quines ONG volien aportar diners els participants del programa que va mirar, però hi ha diverses ONG que ajuden a evitar la desaparició d'espècies que s'estan extingint per culpa de l'home (desforestació, canvi climàtic...). També n'hi ha que construeixen refugis per a animals, principalment gossos, que han estat abandonats pels seus amos. Allà, gràcies a ajudes que aporten alguns ciutadans, els inten?ten donar una vida semblant a la que haurien tingut si no haguessin estat abandonats.

Com ha dit, els animals no tenen veu ni vot per manifestar-se, per això crec que és un compromís de l'home ajudar-los a tenir una millor vida i evitar la desaparició de més espècies.

L'economia submergida

es dispara...

joan enric carreras mercader.

Bellcaire d'Empordà.

En certa mesura no és tant com diuen... El que els passa a la Hisenda és que fan la resta entre el que recollien i el que avui recullen, i pensen que és a causa del treball "en negre". Jo els diria que fessin la prova d'anar de fàbrica en fàbrica intentant vendre el que sigui... i potser ho veurien més clar... Ells, malgrat la crisi, cada mes han seguit cobrant, jo us puc dir que molta gent que busca comandes al carrer ara fa moltes més despeses en les seves sortides i moltes menys comandes en molt més temps que fa set o vuit anys.

És evident que els qui més tenen continuen fent servir els billets de 500 pel joc del diner negre, però són els mateixos que ho feien quan teníem feina, el que haurien de fer és preguntar a la banca com és que multiplica els guanys en una època de crisi (?)... El Santander ha guanyat el doble... i no fan crèdits a la "tropa"... Se suposa que els bancs guanyaven els diners deixant-los a uns perquè els fessin "treballar", però no, compren el diner al 0,25% i el fan servir per comprar deute públic al 3%... I puc dir-vos que si mireu les despeses que comporta utilitzar targetes de crèdit, es multipliquen altra vegada, i és clar, a la Hisenda hi arriben declaracions sense benefici de quasi totes les empreses, que encara estan al mercat, i per l'altre costat veuen que els especuladors s'emplenen les butxaques i es pensen que la "tropa" els enganyem... És així de simple, quan el que li passa a la "tropa" és totalment el contrari, que abans de la crisi vivíem amb unes quantitats acceptables, i avui passem amb un 10% d'aquelles quantitats. És aquesta la història, quant tardaran a veure-ho?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/02/09/cartes/655685.html?utm_source=rss